

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/18/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4618203132
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4618203132.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Lenky Halmešovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: O. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matka O. H. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., A. XXXX/X a otec F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. Y., C. XX, o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č.k. 10P/241/2018-106 zo dňa 11.februára 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým súd zamietol návrh otca na zníženie výživného, ako aj vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh otca na zníženie výživného zamietol. Rovnako zamietol návrh matky na zvýšenie výživného. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1,2, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine a § 52 CMP, ako aj skutočnosťami zistenými z obsahu spisu, na základe čoho dospel k záveru, že návrhy rodičov maloletého dieťaťa je potrebné zamietnuť.

2. V dôvodoch rozhodnutia poukázal na obsah návrhu otca maloletého dieťaťa, ktorým sa domáhal zníženia výživného na syna zo sumy 400,- eur na sumu 250,- eur mesačne. Dôvodil tým, že od poslednej úpravy výživného rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 10P/44/2017 zo dňa 21.08.2017 došlo uňho k takej zmene pomerov, ktorá mu neumožňuje platiť výživné v doterajšej výške, keď sa mu dňa 10.10.2018 narodilo tretie dieťa. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že rodičia maloletého O. boli rozvedení rozsudkom súdu prvej inštancie sp. zn. 9P/90/2016 zo dňa 28.04.2016, právoplatným dňa 09.05.2016. Maloletý O. bol zverený do osobnej starostlivosti matky, otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 250,- eur mesačne. Rozsudkom sp. zn. 10P/44/2017 zo dňa 21.08.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.09.2017, súd prvej inštancie zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého O. zo sumy 250,- eur na sumu 400,- eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2017. V čase tohto posledného rozhodnutia súdu otec pracoval v ZKW Slovakia s.r.o. s priemerným čistým mesačným zárobkom 2.150,- eur, býval sám v rodinnom dome, sám si hradil náklady na bývanie. Matka v tom čase pracovala na Obecnom úrade Krušovce s priemerným čistým mesačným zárobkom 868,- eur a popritom pracovala na ďalší pracovný úväzok ako upratovačka v miestnej základnej škole. S maloletým O. bývala v trojizbovom byte, ktorý si kúpila v roku 2017, pričom spláca dva úvery po 225,95 eura a 180,- eur mesačne. Maloletý O. v tom čase ukončil posledný ročník základnej školy, bol prijatý na štúdium na

Strednej odbornej škole letecko - technickej v Trenčíne, kde pokračuje v súčasnosti v štúdiu. Rodičia mali v čase poslednej úpravy výživného vyživovaciú povinnosť len k maloletému O.

3. Súd prvej inštancie považoval za preukázané, že v súčasnosti je otec naďalej zamestnaný u toho istého zamestnávateľa, za posledný rok bol jeho čistý priemerný mesačný zárobok 2.104 eur. Dňa 10.10.2018 sa mu narodila mal. Tamara Gálisová, s ktorej matkou Veronikou Pavelkovou uzavreli dňa 24.8.2018 manželstvo a žijú v spoločnej domácnosti v otcovom rodinnom dome. Otcova manželka je aktuálne na materskej dovolenke, poberá na základe rozhodnutia Sociálnej poisťovne materské od 28.8.2018 vo výške 44,9754 eura mesačne, na ktoré má nárok po dobu 34 týždňov od vzniku nároku na materské. Otec s rodinou býva v rodinnom dome, ktorý má dve samostatné bytové jednotky, v druhej bývajú otcovi starí rodičia. Matka je v súčasnosti zamestnaná v Zariadení sociálnych služieb "Môj Domov" v Topoľčanoch s priemerným čistým mesačným zárobkom 675 eur. Matka s mal. O. naďalej býva v byte a naďalej spláca úvery, ktoré si vzala na kúpu bytu. Mal. O. je v súčasnosti študentom druhého ročníka strednej školy, matka mu platí internát v sume 89 eur mesačne a dáva mu týždenné vreckové 20 eur.

4. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že od poslednej úpravy výživného rozsudkom súdu sp. zn. 10P/44/2017 zo dňa 21.08.2017, nedošlo k takej výraznej zmene pomerov u účastníkov konania, ktorá by odôvodňovala iné rozhodnutie o výške výživného. Vychádzal zo skutočnosti, že príjem otca sa výrazne nezmenil a príjem matky sa mierne znížil. Mal za preukázané, že otcovi pribudla v októbri 2018 ďalšia vyživovacia povinnosť, túto skutočnosť však samu osebe nepovažoval za dôvod na zníženie výživného pre maloletého O.. V tejto súvislosti uviedol, že otec má manželku, ktorá sa takisto podieľa na výžive ich spoločného dieťaťa a mal preukázané, že otcova manželka má pravidelný mesačný príjem - poberá materské v dennej sume XX,XX eura, čo predstavuje priemerne mesačne sumu 1.347,- eur. Poukázal na to, že aj náklady na bývanie a domácnosť už otec nemusí znášať sám, ako tomu bolo v čase predošlej úpravy výživného, ale podieľa sa na nich aj jeho manželka. Súd zároveň zistil, že pomery na strane maloletého O. sa tiež výrazne nezmenili. Uviedol, že v čase, keď súd zvyšoval výživné, bol maloletý už prijatý na štúdium na strednú školu, toho času v štúdiu pokračuje v druhom ročníku, pričom súd pri rozhodovaní o výživnom už vzal do úvahy skutočnosť, že v súvislosti s nástupom na strednú školu sa zvýšia náklady na výživu a ďalšie nevyhnutné potreby maloletého O.. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd zastal názor, že od poslednej úpravy výživného sa pomery účastníkov konania výrazne nezmenili v tom zmysle, aby bol dôvod na zmenu rozhodnutia o výške výživného pre maloletého O., a preto návrhy rodičov ako nedôvodné zamietol.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, ktorý uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V súvislosti s vyjadrením súdu, že jeho manželka poberá materskú, ktorá predstavuje priemerne mesačne sumu 1.347,- eur uviedol, že nárok na materskú v danej výške patrí jeho manželke len do apríla 2019. Následne má nárok len na rodičovský príspevok, a to v sume 220,70 eura mesačne. Vytykal súdu prvej inštancie, že vo svojom rozhodnutí pochybil, keď nevzal do úvahy dočasnú nárok na materské dávky a následný rozdiel medzi touto sumou a rodičovským príspevkom jeho manželky. Rovnako zdôraznil, že materské nesupluje výživné zo strany otca. Žiadal zohľadniť, že narodením dieťaťa sa jeho pomery zmenili natoľko, že návrh na zníženie výživného je dôvodný. Záverom navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti zamietnutia jeho návrhu na zníženie výživného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka maloletého O., ktorá žiadala odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. V tejto súvislosti uviedla, že súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní vecne a právne posúdil vykonané dôkazy, predmetom ktorých boli zárobkové a majetkové pomery otca a osôb, ktoré s ním žijú v spoločnej domácnosti a v rodinnom dome, ktorý je v jeho vlastníctve.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „CMP“ § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

8. Podľa § 387 odsek 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 odsek 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že otec maloletého O. sa podaným návrhom domáhal zníženia výživného na syna zo sumy 400,- eur na sumu 250,- eur mesačne. Dôvodil tým, že od poslednej úpravy výživného rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 10P/44/2017 zo dňa 21.08.2017 došlo uňho k zmene pomerov, keď sa mu dňa 10.10.2018 narodilo tretie dieťa, teda pribudla mu vyživovacia povinnosť. Zároveň v posledných 12 mesiacoch nedosiahol taký príjem, aký mal v čase poslednej úpravy výživného, čo bolo vtedy 2.078,- eur a v súčasnosti je jeho priemerná mesačná mzda okolo 1.800,- eur. Poukázal na jeho neodkladné mesačné výdavky na bývanie, stravu, ošatenie, náklady spojené so zamestnaním, ktoré výdavky vyčíslil sumou 1.400,- eur. Matka maloletého O. s návrhom otca nesúhlasila a uviedla, že otec nešpecifikoval výdavky spočívajúce v zabezpečení základných potrieb. Zdôraznila, že otec v návrhu opomenul uviesť, že sa dňa 24.08.2018 oženil a jeho manželka sa taktiež podieľa na nákladoch domácnosti, ako aj otcovi starí rodičia, ktorí sú uňho prihlásení na trvalý pobyt. Zároveň sa domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca na maloletého O. na sumu 450,- eur mesačne s účinnosťou od 01.02.2019. Dôvodila tým, že otec sa okrem platenia výživného nijako inak nepodieľa na nákladoch maloletého syna, napr. na sporení na stužkovú, na vodičský kurz, lyžiarsky výcvik. K návrhu otca sa vyjadril aj kolízny opatrovník, ktorý odporučil návrh otca zamietnuť, pretože nie je na prospech maloletého O.tina.

11. Keďže odvolací súd dospel k tomu záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny a dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad.

12. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol. Súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal opodstatnenosťou návrhu z hľadiska príslušných ustanovení Zákona o rodine a zistený skutkový stav správne posúdil po právnej stránke.

13. Predpokladom na zmenu právoplatného rozhodnutia o výživnom je zmena pomerov podstatného (kvalifikovaného) rázu, v dôsledku ktorej je treba zmeniť aj výšku výživného. V danej veci sa súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti otca správne zaoberal tým, či jednak na strane oprávneného maloletého dieťaťa, ale najmä na strane rodiča povinného vyživovaciu povinnosť plniť na základe súdneho rozhodnutia, došlo k tak závažnej zmene pomerov, ktorá sa nevyhnutne musí prejavíť aj v zmene vyživovacej povinnosti. Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že na strane účastníkov konania nedošlo k takej zmene pomerov, aby to bol dôvod na zmenu rozhodnutia o výške výživného pre maloletého O., a preto návrh otca ako nedôvodný správne zamietol. Pri poslednom rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti otca bolo výživné určené vo výške 400,- eur, ktoré bolo posúdené ako primerané nielen možnostiam a schopnostiam otca, ale aj oprávneným potrebám maloletého dieťaťa. Je pravdou, že na strane otca došlo k zmene pomerov spočívajúcej v narodení dieťaťa, ktorú zmenu však odvolací nepovažuje za dôvod zníženia vyživovacej povinnosti na maloletého O.. Otec naďalej dosahuje porovnateľný príjem ako v čase posledného určenia vyživovacej povinnosti, pričom je potrebné zohľadniť aj skutočnosť, že vyživovaciu povinnosť voči narodenému dieťaťu otca má aj jeho manželka. Napriek tomu, že manželka otca v súčasnosti už nepoberá materské vo výške 44,98 eura denne, má nárok na rodičovský príspevok v sume 220,70 eura mesačne a prídavky na dieťa. Čo sa týka zárobkovej činnosti rodičov maloletého O., odvolací súd dodáva, že k čiastočnému poklesu príjmu došlo u oboch rodičov. K vyjadreniu otca maloletého O. ohľadne mesačných výdavkov odvolací súd poukazuje na to, že otec v čase poslednej úpravy výživného býval v rodinnom dome sám a sám si hradil náklady na bývanie. V súčasnosti otec býva s rodinou v rodinnom dome s dvoma samostatnými bytovými jednotkami, pričom v druhej samostatnej jednotke bývajú jeho starí rodičia. Z uvedeného vyplýva, že náklady na bývanie a domácnosť už otec nemusí znášať sám, ako tomu bolo v čase predošlej úpravy výživného. K tvrdeniu otca, že náklady na bývanie starých rodičov v polovici znáša on, pretože starí rodičia prevažnú časť dôchodku minú na lieky odvolací súd dodáva, že vyživovacia povinnosť voči maloletému dieťaťu je prvoradá a predchádza prípadnú vyživovaciu povinnosť voči ďalším osobám a tiež pred inými výdavkami otca.

14. Odvolací súd ďalej zdôrazňuje, že v danom prípade ide o dieťa v období výrazného fyzického a psychického dospievania, pričom náklady na výživu takého dieťaťa sú porovnateľné s nákladmi, ktoré na svoju výživu potrebuje dospelý človek. Maloletý O., ktorý má 17 rokov je vo veku fyzického a psychického dospievania dieťaťa a jeho náklady na výživu, rovnako na štúdium sa tiež zvyšujú. Táto skutočnosť by skôr zakladala dôvod na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči synovi, pričom matka sama nemôže znášať zvýšené náklady, ktoré maloleté dieťaťa v tomto veku nesporne má. Odvolací súd zohľadňujúc zmenu pomerov na strane otca, ktorému pribudla vyživovacia povinnosť rovnako zohľadňujúc zvýšené náklady maloletého O. dospel rovnako ako súd prvej inštancie k záveru, že v danej veci nie sú splnené zákonné podmienky na zníženie vyživovacej povinnosti otca.

15. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia s ohľadom na dôvody uvádzané otcom v podanom odvolaní odvolací súd dodáva, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom vyplýva priamo zo zákona a trvá dovtedy, kým deti nie sú schopné samé sa živiť, a preto by rodičia pri svojom životnom smerovaní mali robiť všetko pre to, aby v rámci zodpovednosti za ich všestranný vývoj dokázali uspokojovať všetky základné životné potreby svojich detí. Odvolací súd dodáva, že v tomto smere bolo potrebné vychádzať aj z ustanovenia § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine, v zmysle ktorého je súčasťou rodičovských práv a povinností najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletých detí.

16. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CS, potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).